

momenter i sagen. Eftersom det vel er forventeligt, at der almindeligvis er tale om såvel økonomiske som helbredsmæssige forhold i disse sager, indebærer det, at der gives adgang til et meget bredt administrativt skøn. Har ministeren gjort sig tanker om de eventuelle konsekvenser heraf? Det er nok også noget, vi må dyrke under udvalgsarbejdet.

Vi mener, at der er behov for et grundigt udvalgsarbejde og vil arbejde positivt med på forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Karen Højte Jensen i, at der er ekstremt mange småting i det her lovforslag. Jeg skal ikke undertrykke en irritation over, at det kommer så sent, for vi har ligesom også lidt andet at give os til her i april-maj måned, og det havde været rart, hvis vi havde fået det her lovforslag på et tidligere tidspunkt, for det indeholder faktisk mange mystiske ting.

Jeg vil indlede med at rose socialministeren. I foråret 1995 var der en kemistuderende på Københavns Universitet, der mistede nogle af sine fingre under en øvelse, og i den forbindelse gjorde vi fra SF's side en hel masse halloj, stillede en lang række spørgsmål, og det gik så op for såvel socialministeren som Arbejdsskadestyrelsen til sidst, at når man udfører praktisk arbejde, er man rent faktisk omfattet af principperne i arbejdsskadeforsikringsloven. Den pågældende studerende har fået anerkendt sin skade, og det er meget fint, at man nu præciserer det i selve loven.

Det, der selvfølgelig er meget vigtigt, er, at den bekendtgørelse, der kommer som følge af den her præcisering, bliver af en sådan karakter, at studerende og elever kan bruge den, og også af en sådan karakter, at man eventuelt kunne lave lidt solidarisk betaling af forsikringsydelsen på de enkelte universiteter og andre læreanstalter.

Det andet element er en massiv kritik af socialministeren. Jeg finder faktisk nærmest, at det er uacceptabelt at komme med et forslag af den her karakter; det handler om arbejdsmarkedsbidraget. I bemærkningerne argumenteres der for, at det er rimeligt at inddrage arbejdsmarkedsbidraget i den fastsatte erstatning. Ved den argumentation har man helt set bort fra, at den gennemsnitlige fastsatte årsløn er massivt lavere end den reelle årsløn, folk har eller har mulighed for at få.

Det er fuldstændig uacceptabelt, at mennesker, der i forvejen får en betydelig ringere ydelse, end de ville have fået, hvis de ikke havde været udsat for mén eller skade, oven i købet skal betale et arbejdsmarkedsbidrag, før de får udbetalt deres løbende erstatning. Dertil kommer – og jeg må sige, at jeg ikke fatter, hvor skatteministeren har været i den her sammenhæng – at det jo ikke er skatteministeren, der får de her penge, det er jo arbejdsgiverne, det er Kommunernes gensidige Forsikringsselskab, det er de forskellige forsikringsselskaber, med den konsekvens at det bliver billigere at have et dårligt arbejdsmiljø.

Jeg forstår ikke, at regeringen kan komme med et sådant forslag, og det vil jeg selvfølgelig bruge en hel del tid på under udvalgsbehandlingen. Jeg vil ikke komme ind på andre af de dér elementer – nogle af dem er nævnt her af andre ordførere – men jeg vil sige: Det her synes jeg er en underlig sag.

Bjørn Elmquist (RV):

Der var en af de tidligere ordførere, der brugte vendingen: Det er rimelig kompliceret det her. Og så troede jeg faktisk, at vi skulle have ros, men så viste det sig altså, at hun i realiteten mente, at det var *urimeligt* kompliceret og meget kompliceret. Der var lidt teknisk flimmer – i hvert fald i min forståelse – i de første linjer dér, men det er da rigtigt, at der er mange detaljer i dette. Det ligger vel også i udtrykket »almindelig lovrevision«; dér plejer man at samle mange ting op.

Man kan selvfølgelig også vælge at have det synspunkt, som fru Anne Baastrup var inde på for et øjeblik siden, at man anlægger nogle overordnede erstatningsretlige og rimelighedsmæssige betragtninger og siger: Jamen bør de mennesker, der kommer i den situation, ikke have en bedre erstatning, end de hidtil har fået? Det mener jeg er et andet emne sådan set. Hvis man ikke mener, at der gives en dækkende erstatning for erhvervsevnetab, skal det da i hvert fald ikke klares ved, at vi gør vold på logikken, når opkrævninger og principper for, hvordan man betaler arbejdsmarkedsbidrag, og hvordan man får udbetalt sine penge, er oppe til behandling.

Det korte af det lange er, at Det Radikale Venstre støtter dette forslag. Vi er selvfølgelig kede af, at det kommer frem på et så sent tidspunkt i folketingsarbejdet, at der er partier, der synes, at det er svært at nå en forsvarlig behandling af det. Men lad os nu se.